

01

oznanilo

Zaradi Božje ljubezni
odpustimo vsem,
ki so nas žalili,
da bi tudi mi od Boga
prejeli odpuščanje.
Janez F. Gnidovec

1. postna nedelja

leto XIV / 2010-23
26. februar 2023

Mt 4,1–11

NE SAMO OD KRUHA

Nekateri bi nas radi prepričali, da človek živi samo od kruha in samo za kruh; samo od telesa in samo za telo. Tovarne hrane in pijač tekmujejo, kateri njihovi izdelki bodo okusnejši. Pohištvarena industrija ponuja opremo, v kateri se bomo počutili najudobnejše.

Avtomobilska industrija ustvarja avtomobile, v kateri bomo izgledali prestižno. Modne trgovine se hvalijo, da bo v njihovih oblekah naša postava najprikupnejša. Potovalne agencije nas prepričujejo, da bomo na najlepših destinacijah sveta, najpomembnejši in nas bodo razvajali kot bogove. Da ne omenimo, koliko denarja gre za lepotičenje, da bi naše telo izgleda-

lo najlepše in najprivlačnejše. **Spletne strani in televizijski programi**, ki razkazujejo in poudarjajo telesnost, praktično vsakodnevno vstopajo v naša stanovanja. **Razni svetovalci in svetovalke** učijo, da sta denar in telesni užitek človekova vrhovna vrednota. **Športna igrišča** postajajo vse bolj pre-rivališča. Geslo: zdrav duh v zdravem telesu se mora umikati drugemu geslu: ko gre za zmago, ne izbiramo sredstev. V takem ozračju je postni čas, ki ga začenjamo, nesodoben. **Besede o postu in pokori, ki postavljajo meje telesnim užitkom, zvenijo tuje. Jezusov klic iz puščave, naj ne živimo samo od kruha, nam neprijetno bije na naša ušesa. Človeško telo je nekaj velikega. Tako tesno smo z njim povezani, da smemo reči: moje telo sem jaz. Toda jaz nisem samo telo, tudi duh sem. Bila so stoletja, ko so ljudje tako negovali duha, da so na telo pozabljali. Tega pretiravanja ne moremo hvaliti. Danes tako negujemo telo, da zanemarjamo duha.** V občudovanju telesne lepote in

njegove moči gremo predaleč, ugašamo duha, zapostavljamo omiko in krnimo skladnost človeške osebnosti. Tudi te skrajnosti ne moremo hvaliti. **Jezusov klic v današnjem evangeliju, naj ne živimo samo od kruha, je toliko bolj sodoben, kolikor manj sodobno zveni. A na njem sloni naša vera!**

Spet ga je hudič vzel
s seboj na zelo visoko goro.
Pokazal mu je
vsa kraljestva sveta
in njihovo slavo ter mu rekel:
»Vse to ti bom dal, če padeš
predme in me moliš.«
Tedaj mu je Jezus rekel:
»Pobêri se, satan,
kajti pisano je:
›Gospoda, svojega Boga, môli
in njemu samemu služi!‹«
Tedaj ga je hudič pústil,
in glej, angeli so pristopíli
in mu stregli.
(Mt 4,8–11)

Satanov ples

Iz človekovega srca prihajajo vse hudobne misli.
Človeka ne more omadeževati nič, kar je zunaj njega.
Omadežujemo se sami,
kadar prisluhnemo govorici padlih angelov.
Kadar nas prevzame peklenska razvratnost,
odpor proti Božjemu redu.
Ko hudi duh pravi, da si smemo podvreči svet tako,
da prinašamo bolečino drugim.
Ko zatrjuje, da je največja avtoriteta človeški uvid in ne Božji nauk.
Ko zahteva, naj se predamo uživaštvu,
ker je askeza nesmiselno samoomejevanje.
In mu sledimo.
Namera padlih angelov je, da bi človeka razčlovečili.
Da bi ga oddaljili od Boga.
Ko je človek notranje mrtev,
ga namreč lahko reši večne pogube samo še Božje usmiljenje.
Hudi duh stavi vse na to, da bi se Božje usmiljenje
ne dotaknilo notranje mrtvega človeka, kajti takrat je zmagal.
Iz Božjih rok je iztrgal človeško dušo
in ji preprečil objem z Večnim.
Dokončen poraz človeka,
ki se je znašel onkraj ločnice med večnim mestom in morjem zla.
Vendar ni več poti nazaj.
Ni več prehoda v življenje, radost in mir.
Je le večno breme sovraštva, gnusobe in zavrženosti.

Po: P. Millonig, Zasedran v veri

**Če naj imam
res dober stik z drugimi,
moram biti najprej v
dobrem stiku sam s seboj.**

Bogdan Žorž

Hudi duh je v puščavi kmalu po krstu Jezusa skušal. Jezus naj bi spremenil kamne v kruh in **si postregel**; s skokom z vrha templja naj bi **si pridobil moč in ugled**; za ceno poklona hudiču naj bi za vedno **zavladal svetu**. **To so bile vabljive in privlačne obljube. Toda Jezus jih je zavrnil, ne s pomočjo kakšnega posebnega znamenja, ampak s sklicevanjem na Sveto pismo – na smernice, ki so bile na voljo vsem odraslim Judom.** Skušnjave so na videz obetale lepe stvari, a ne Bogu po volji. Jezus je Božji Sin, Božje sinovstvo pa nasprotuje zagledanosti vase. Za vse nas je skušnjava življenjsko dejstvo. Hudič je odločen sovražnik, ki nas skuša stalno spraviti nazaj pod svoj vpliv. Če nas more le malo odvrniti od pokorščine Bogu, je že srečen. Ko to doseže v nas zaživi naša stara narava in ta stori preostalo. Vendar ni nujno, da skušnjava vodi v poraz. Lahko je tudi sredstvo, da dosežemo duhovno zdravje. Res je, da smo kot kristjani pod duhovno zaščito. **Bog nikoli ne dopusti, da bi bili skušani preko svojih moči. Izhod je mogoč iz vsakega položaja. Vsaka skušnjava je dokaz, da nam je Bog dal svobodno voljo.**

Po: A. Knowles, Življenjsko krščanstvo

Zakaj bi svoj sklep odlašal na jutri?

Vstani in takoj začni!

Reci:

zdaj je čas, da delam,
zdaj je čas, da se bojujem,
zdaj pravi čas, da se poboljšam.

Tomaž Kempčan

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 217 37 38** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

»Veste, mala dva zelo rada prideta k vam. Doma ne pustimo, da bi počela, kar želita.«

»Sinoči sem hkrati vzel zdravilo za odvajanje in tableto za spanje.« – »In je prijelo?« – »Kaj naj rečem. Spal sem kot dojenček.«

»Kaj imata skupnega tašča in oblačnost?« – »Ko odide, se obeta lep dan.«